

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Appellationibvs. Titvlvs XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

ion & processus omnes predictos, & quicquid ex eis se-
cūtum est vel occasione iorum, de fratre nostrorum
casu declaramus tunc ac esse omnino irruos & ina-
defficiūtū debere aut debuisse sortiri effectum
se non cument vel notam aferre cuiquam vel quomo-
dūt utrūque. Ipossum nihilominus, quatenus pro-
tulit de Acto, & quicquid ex eiusdem est, vel ob-
servat in posterum sequi posset, in fratre revocamus.

DE APPELLATIONIBUS.

TITULUS XII.

CAR. I.

Vita appellat eoram majorē parte plurimū judicūm. Sed
ad eam appellatio, delatio, & termini prefatio intumanda, lo-
quitur.

Clemens V. in concilio Vienensi.

Sed iudicibus a dubiis aut pluribus fuerit appelle-
ndum; quia forte de facili eorum praeferit simili-
tudinē non posset, licet eoram ipsa vel majori
parte iustos appellare, & Apollos petere separati-
mū, atque appellatio talis, ac si simili fuisse, in eorum
primitu ab omnibus appellatum. Et tamen appellatio
generalis appellations, necnon delatione eorum &
genere prefacione, si subiecte fuerint, intimatio legiti-
mitate.

CAP. II.

Cetera, Apollos peti uno contextu sapienter & insinuantur ad que-
rumque iudicis certum terminum statuerit, appellans illas non
cum iuris, appellations renuntiantur: idem cum iudex statuerit
terminum iuris, inter quas appellans illas delatione non perte-
nit, subiecte revertere.

Idem.

Quavis rigor juris exposcat eum, qui appellat, debe-
re petere. Apostolos congruo loco & tempore
& infante: Nos tamen antiquam & communi-
cetatem cœlum litigantem sequi & equitatem rigo-
rū solentes, decernimus sufficere, quod per ap-
pellationem uno contextu Apollos instanter &
firme solentur. Verum si iudex à quo appellatur, cer-
tum terminum ad recipiendos Apollos appellanti affi-
git, & appellans in assignato fibi termino non compa-
retur eo, nec petat Apollos fibi trahi, appellations
la responsabile videatur. Similiter si iudex appellanti
respondet intra juris terminum Apollos se daturum,
appellations sua renuntiantur appellans intelligitur, nisi
autem terminum congruo loco & tempore capi-
tur, & postea falso uno contextu petat Apollos ab
eum, iudice fibi dati, b. vel si recipere recularū obla-
tio.

Tutius causa, quibus appellans non habent Apollos, appel-
lationem prius peti, b. Iam And.

Si iudex in termino ad dandum Apollos pra-
dictum, per eum ipso appellanti petenti non dederit: aut
cum petentem Apollos, respondenter se daturum col-
leget, nullo termino certi fibi prafatio, vel intra juris
terminum se eos alienerit velle dare, & postea per ap-
pellationem congruo loco & tempore capi-
tur uno contextu citato requisitus, eos non curaverit

intra eundem terminum exhibere, appellations suam
extine prosequi possit appellans, ac si expressi sufficiat
eisdem Apollos denegari.

CAP. III.

Appellans, prosequi & finire tenetur appellatum extrajudi-
cialiter intra annum & die interpositiois ipsius, vel à die
illata gravaminis, ubi à futuro gravamine appellatus,
prosequi & finire tenetur appellans. Quod si iusto im-
pedimento cessante non fecerit, debet eis appellatio
deserta conferi.

CAP. IV.

Tempus ad prosequendum appellatum ab homine vel à iu-
re prestitum non currit appellanti compromissu durante, vel de par-
ticipio consensu: nisi periculum imminentem ex mora iudex a-
linet decretat.

Idem.

Quodcumque appellatum prosecutio per compromissu
sum, vel alias de partium expedito consensu diffracta
tur: tempus ad prosequendum eandem ab homine vel
à iure præfixum, correre nolamus appellanti: Ni forte
iudex videns, ex dilatatione periculum imminentem, præcipie-
ret in illa procedi.

CAP. V.

Ante definitivam appellavit non licet prosequi causas, in ap-
pellatione nominatis non expeditas. Nec prosequiu primi iudicis
sufficiat vel impugnari potest, nisi ex actu eorum eo.

Idem.

Appellatio ab interlocutoria vel à gravamine iudicis,
non liberalis causas prosequi, quam in appellatio-
ne sua nominatim duntaxat expedita: nec prosequiu primi
iudicis ex novis, aut de novo probandis sufficiat potest,
vel etiam impugnari: sed tantum ex illis, quia acta
fuerint vel exhibita cotram ipso.

CAP. VI.

Prosequiu appellatio deserta non impedit, quiescentia con-
fatur in rebus iudicatu transfigit, b. d. lo. And.

Idem.

Si è appellatio per negligentiam appellantis de-
serit, etiam appellans picum appellatio, aut appellatus
etiam per se & principaliter prosequatur: nos ideo mihi
nisi in rebus iudicatu censebitur transfigit sententia, à
qua fuerit appellatum.

CAP. VII.

A peremptoriis repulsa ex alio, quam propter ineptitudinem, se-
cunda appellans & suorum non audire super eam, appellatio
ne a definitiva, b. d. lo. And.

Idem.

Cum à repulsa exceptionis peremptoria, secun-
do appellans succumbit, non est in causa appellatio-
nis postmodum à definitiva, emissa audiendus ulterius
resupera: Nisi tunc rite propofita ex eo pridere
pulsa fuisse, quia proponeretur

a. De intellectu, vide Matheusianum in Actum, si ratione, &
de temp. appell. b. Tres limitationes huius Cœm. videlicet Adva-
tion in causa parte, C. l. ext. & ref. & de maiestate ibidem plenaria
mit. Ecl.

FINIS.